

De Rode Morgen is lid van de Internationale Coördinatie van Revolutionaire Partijen en Organisaties - www.icor.info

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*

Wil je eens per maand lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- proefabonnement (drie nummers gratis)
- jaarabonnement € 6,80
- steunabo € 11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

6-2-13

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen, Postbus 51245 3007 GE Rotterdam

Steunprijs € 0,20

6-2-2013 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

Welke democratie voor de vakbond?

gen gehouden. De opstappers hadden kritiek op gebrek aan democratie in de vakbond.

Tegenstellingen tussen arbeiders en kapitalisten roepen onvermijdelijk strijd op. Er gaat geen dag voorbij zonder kleine conflictjes: over overwerk, over de werkindeling, over allerlei rechten, over sancties enzovoort. Soms zijn er grote conflicten: over het ontslag van een collega, over de CAO, over reorganisaties, over stakingen tegen de regering. In die tegenstelling zijn er twee soorten van vakbonden te onderscheiden. →

Op 7 januari stapten vijf BAB-leden uit het BAB ECT. De FNV-leden in het bedrijf vormen een bedrijfsafdeling, daarboven staat het BAB: het bedrijfsafdelingsbestuur.

De vijf opstappers gaven twee redenen voor het opstappen. Ten eerste was er geen uitvraag gedaan onder alle leden bij ECT om in twee vacatures te voorzien - het BAB zou zelf twee nieuwe leden aan gaan wijzen. Ten tweede worden er zeer weinig BAB-vergaderin-

Op **Maasvlakte2** wordt de **eerste** container in **januari 2014** overgeslagen. Nog **11 maanden** om een fatsoenlijke sector-CAO af te dwingen!

(Vervolg van pagina 1)

Reformisme tegenover het echte vakbondswerk

Aan de ene kant is er de vakbondsbureaucratie - bedoeld om de leden rustig te houden. De arbeiders moeten vooral leren accepteren dat het uitvechten van een conflict met de baas hetzelfde is als schieten in eigen voet. We moeten de tegenstellingen overlaten aan het overleg en hopen dat daar iets goeds uitkomt. De arbeiders moeten geloven dat het om de kracht van de argumenten gaat - in plaats van de kracht van de strijd. We moeten geloven dat baas en arbeiders hetzelfde belang hebben. Met deze vakbond hebben de bedrijven jaar na jaar de reorganisatie van de havenarbeid erdoor kunnen duwen: rechteloze goedkope havenarbeiders met pulpcontracten - ongelijke lonen, flexibele arbeidstijden, **aparte CAO's en gedwongen ontslagen**. Dat noemen we het *reformisme*.

Aan de andere kant is er de richting die het echte vakbondswerk zelf wil oppakken. Niet afwachten, niet blijven hangen in kritiek op bestuurders, niet uit de bond stappen - maar gewoon zelf het werk gaan doen dat bestuurders laten liggen. De gezamenlijke belangen zoeken

van alle arbeiders en offensieve eisen stellen om vooruit te komen. Zonder strijd is geen vooruitgang mogelijk. De havenwerkers doen het werk in de haven en hebben dus ook een grote macht. We hoeven niet getrouwd te zijn met het kapitalisme en de winstbelangen van de baas. Deze richting wil strijden voor een andere organisatie van de havenarbeid: vaste banen, gelijke lonen, vaste arbeidstijden, sector-CAO's. Daarvoor staat De Volle Lading.

Wat voor democratie?

Wat heeft dat met het opstapen van vijf BAB-leden te maken? Het reformisme belemmert altijd de democratie in de bond: bestuurders worden niet gekozen en zijn niet afzetbaar. De belangrijke beslissingen worden voorgekookt in een onderonsje tussen bestuurders en een handjevol getrouwen. Acties worden afgeblazen zonder dat de leden erover hebben kunnen stemmen. Geen open actieleiding, maar de leiding in handen van een kleine club.

Bij ECT mochten de leden niet zelf beslissen over de CAO-eisen: dat zou het BAB wel doen. Een sprekend voorbeeld is ook het niet uitvoeren van de beslissing van de algemene ledenvergadering van 20 december. De leden besloten dat

(Vervolg van pagina 6)

De media en parlementariërs klagen het slechte management aan, dat 'roekeloos andermans geld in gevaar heeft gebracht'. Niemand noemt het economisch systeem zelf als oorzaak.

Vanaf oktober 2008 heeft de regering aan de redding van financiële concerns al rond de 80 miljard aan 'andermans geld' besteed. Wereldwijd is rond 29 biljoen aan belastinggeld besteed om het financiële systeem overeind te houden.

Karl Marx (de grondlegger van het wetenschappelijk socialisme) legde uit dat de kapitalistische uitbuiting leidt tot opeenhoping van kapitaal dat weer geïnvesteerd wordt - zodat de arbeiders nóg meer produceren, zonder met hun lonen al hun geproduceerde goederen te kunnen kopen. Deze gapende kloof tussen opgejaagde productie en afgeknepen koopkracht leidt wetmatig om de zeven tot tien jaar tot een overproductiecrisis - dus tot faillissementen, inkrimpingen, massawerkloosheid, vernietiging van fabrieken en voorraden.

Marx heeft ook uitgelegd dat kredietverlening die tot extra afzet leidt de crisis wel uitstelt, maar daardoor ook heftiger

maakt. De meest recente crisis heeft als bijzonderheid dat het merendeel van het overtollige kapitaal niet meer productief belegd wordt, maar voor speculatie wordt gebruikt. Ook daardoor is de crisis des te heftiger. Daartegen helpen geen beter toezicht en kredietcontrole.

De redding van de financiële monopolies en hun uitbuitingsysteem leidde tot een gigantische verhoging van de staatschulden - die regeringen aanzetten tot keiharde bezuinigingen en lastenverhoging. Dat knijpt de koopkracht gigantisch af, zodat mensen en bedrijven hun leningen en hypotheek niet meer kunnen terugbetalen. Dit is de simpele oorzaak van de ineenstorting van SNS Reaal. Zo worden de grote financiële monopolies bevoordeeld door grove afwenteling van de crisislasten. Dat is geen kwestie van leiders die fouten maken - het systeem is verrot.

De heersende klasse wil zijn uitbuitersysteem koste wat kost overeind houden. Alleen breed georganiseerd verzet biedt een oplossing - en niet tegen een uitwas, maar tegen het systeem zelf. Dan kunnen verbeteringen blijvend worden: het socialisme is de echte oplossing voor de problemen van onze maatschappij.

(Vervolg van pagina 5)

genover zich. Daarom hebben hun raadgevers, zoals ex-Rabo-topman Wijffels en de huidige staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid Jetta Klijnsma, de weg geëffend om de FNV op te delen in vele machteloze bondjes.

Vakbondsleden en andere werkers moeten hun eigen conclusies trekken. Willen we een verdere ontwapening van de bond of willen we dat de bond een democratische strijdorganisatie wordt, waarmee we kunnen vechten tegen de massaal ontslagen en de schandalige **crisismaatregelen**? Met ruim € 5 miljard kan de regering 100.000 banen in de zorg reddend. Met de hulp aan SNS stijgt de staatsschuld met 1,6 procent en het begrotingstekort met 0,6 procentpunt. Dat be-

**Kom naar de
vergadering
van de
Volle Lading
donderdag
14 februari 2013
20.00 uur
Cronjéstraat 41,
Rotterdam-Zuid**

tekent nog meer crisislasten. De vrouwen in de thuiszorg geven het voorbeeld: open en democratische actiecomités vormen, een netwerk van actief verzet opbouwen - dat geeft andere mensen moed om ook in actie te komen.

SNS - geen vergissing, maar een fout systeem

De staat heeft de bank/verzekeraar SNS-Reaal genationaliseerd om een faillissement te voorkomen. In dat geval hadden de andere banken alle spaartegoeden tot € 100.000 moeten garanderen. Nu draaien die banken slechts op voor € 1 miljard - en de belas-

tingbetalers voor de andere €2,7 miljard, plus de € 750 miljoen nog niet terugbetaalde steun van 2008, plus € 1 miljard lening, plus een staatsgarantie van € 5 miljard. Plus het salaris van de nieuwe directeur à een half miljoen per jaar.

de bedrijven een ultimatum gesteld moest worden om ontslagen bij RPS te voorkomen en dat er harde acties gevoerd gaan worden als de bedrijven niet willen toegeven. Informatie over deze beslissing wordt niet verspreid, of er een ultimatum is gesteld weet niemand en harde acties worden niet voorbereid. Er wordt **precies weer zo'n Bram Ladage**-actie voorbereid, als op 20 december door de leden werd afgewezen.

Wie het echte vakbondswerk wil doen, die zal de democratie in de bond willen ontplooiën. Daarvan zijn goede voorbeelden bijvoorbeeld in de Franse en Spaanse havens ontwikkeld. Bondsbestuurders worden daar jaarlijks door de leden gekozen - uit de groep van havenarbeiders zelf. De meesten blijven een groot deel van hun tijd ook in de haven werken. Wie niet voldoet wordt afgezet of niet herkozen en kan weer full time als havenwerker aan de slag.

In die havens is Port Package nog niet ingevoerd, terwijl in de Rotterdamse haven Port Package I, II en III al grotendeels zijn gerealiseerd - zonder dat Brussel druk hoefde te zetten.

Democratie is vooral van be-

lang in de actie. Dan moet een democratisch gekozen actiecomité opereren, dan moet iedereen mee kunnen beslissen over de eisen, over de acties, over uitbreiding van de acties, over het eind van de acties. Alleen zo kan iedereen zijn of haar mening inbrengen, alleen zo worden de havenwerkers werkelijk in staat gesteld om het heft in handen te

ECT-directeur Westerhoud: '1 op 7 containers zal verdwijnen'

Perspectief (het personeelsblad van ECT) ruimde vier pagina's in om de nieuwjaarspeech van topman Westerhoud te promoten. Aan de ene kant deed Westerhoud het voorkomen alsof ECT zich met grote investeringen en harder en slimmer werken in de concurrentieslag staande kan houden. Aan de andere kant kon hij de werkelijkheid ook niet ontkennen: *"In 2015, 2016 zullen zo maar één miljoen containers van de Delta Terminal naar Maasvlakte 2 verdwijnen"* zei Westerhoud.

Dat van die één miljoen containers is correct, maar het jaartal klopt niet: RWG opent de poorten in 2014. MOL, Hyundai, APL en CMA CMG zijn mede-eigenaar van RWG en zullen in 2014 vertrekken.

Luisteren we nog even verder naar Westerhoud: *"Er zijn geen extra rederijen die wij kunnen vragen naar ons toe te komen, iedereen is al klant. Tegelijkertijd trekt ook buurman APMT aan onze relaties. Door de opening van APMT2 op Maasvlakte 2 hebben zij straks op hun huidige terminal*

volop ruimte."

Westerhoud zegt dat één op de zeven containers zal verdwijnen en dat er geen 'nieuwe' containers te vinden zijn. In het kapitalisme betekent dit dat één op de zeven ECT-ers niet meer bijdraagt aan de winst. Als investeringen en slimmer, harder werken de productiviteit verhogen, dan draagt straks één op de zes ECT-ers niet meer bij aan de winst.

We weten wat directies doen met arbeiders die niet meer bijdragen aan de winst. De ECT-directie heeft de ECT-ers geen toekomst te bieden. De toekomst van de ECT-ers kan alleen door strijd van alle havenarbeiders samen worden veiliggesteld: nu eerst om de ontslagen bij RPS tegen te houden - daarna voor een sector-CAO die ook voor RWG en APMT2 moet gelden en een einde moet maken aan de verdeeldheid met aparte CAO's, ongelijke lonen en pulpcontracten. Op basis van zo'n eenheid kunnen de havenarbeiders elke aanval op de werkgelegenheid offensief tegemoet treden.

Polderen of knokken met de bond

FNV-voorzitter Heerts prees in zijn toespraak op de FNV nieuwjaarsreceptie de overleg-economie. De interim-voorzitter zegt: *"We gaan voor herstel van vertrouwen in de polder. Dat is nodig om de economie weer vlot te trekken..."*. Dat polderen betekent slechte compromissen sluiten die neerkomen op verslechtingen voor de werkers, zodat ondernemers beter kunnen concurreren.

Met polderpolitiek voerde de regering de afgelopen jaren de ene na de andere bezuiniging en verslechting door - de polderpolitiek dicteert dat de bondsleiding vakbondsactie en verzet binnen de perken houdt.

Nu veegt de regering eenvoudig alle compromisvoorstellen van tafel, zoals de uitzondering voor zware beroepen bij de pensionering op hogere leeftijd en de flex-AOW.

Trouwens, wat valt er nog te

polderen, als de regering tot 2017 voor 46 miljard crisislasten (plus ruim € 5 miljard voor de SNS-bank) op het volk af wil wentelen? De regering deelt de hardste klappen uit sinds jaren en vooral aan de gewone mensen -

zoals thuiszorgwerksters, WSW-ers en 65-plussers. Juist nu hebben de werkende mensen een strijdorganisatie nodig waarmee ze acties kunnen voeren - tegen al die verslechtingen, maar ook tegen dit hele winststelsel dat steeds crisis, verarming, werkloosheid en oorlogen voortbrengt.

Nu het kapitalisme in zijn diepste crisis zit, hebben de monopoliekapitalisten geen geld meer over voor toegevingen. De concurrentie is onverbidde-lijk. Ze willen geen georganiseerde vakbonds beweging te-

(Vervolg op pagina 6)